

Anonimizált változat

Fordítás

C-27/20 - 1

C-27/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. január 21.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal de grande instance de Rennes (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. június 7.

Felperes:

PF

QG

Alperes:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

**TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES (RENNES-I
ÁLTALÁNOS HATÁSKÖRŰ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG,
FRANCIAORSZÁG)**

PÔLE SOCIAL (SZOCIÁLIS ÜGYEK CSOPORTJA)

[OMISSIS]

ÍTÉLET

FELPERES:

[OMISSIS]

**PF
RENNES**

[OMISSIS] QG
[OMISSIS] RENNES
[OMISSIS]

[OMISSIS] **ALPERES:**

[OMISSIS] **CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE JURIDIQUE
(CSALÁDI TÁMOGATÁSOK PÉNZTÁRA,
JOGI CSOPORT, ILLE-ET-VILAINE,
FRANCIAORSZÁG)**
[OMISSIS] RENNES [OMISSIS]

[OMISSIS] [eredeti 2. o.]

A JOGVITA ISMERTETÉSE

A benyújtott dokumentumokból kitűnik, hogy PF és QG francia állampolgár házastársak 2011-ben 59 734 euró, 2012-ben pedig 63 680 euró adóköteles jövedelmet vallottak be, és a 4 kiskorú gyermekük után 458,02 euró havi összegű teljes mértékű családi támogatásban részesültek.

Ezen ellátás kifizetése szünetelt azt követően, hogy QG-t – az első besorolási fokozatba tartozó bíróként – jogi referensi munkakörbe rendelték ki az Európai Unió Bíróságára, Luxembourgba, [OMISSIS] 3 éves időtartamra, amely az éves nettó jövedelmének növekedésével járt, és 123 609 eurót jelentett 2015-ben, illetve 132 499 eurót 2016-ban.

Miután a férj visszatért Franciaországba és 2017 szeptemberétől újból az eredeti munkakörét töltötte be, a javadalmazása lényegesen csökkent, ezért a felperesek 2017. december 1-jén családi támogatások iránti kérelemmel fordultak a CAF-hoz (családi támogatások pénztára), és kérték, hogy a code de la sécurité sociale (társadalombiztosítási törvénykönyv) R 532-3. cikkének rendelkezéseitől eltérve – amely referencia naptári évként a kifizetés időszakát megelőző utolsó előtti évet (azaz 2015-öt) határozza meg – a férj jelenlegi jövedelmét vegyék figyelembe.

[2018.] január 24-i levelében a CAF de l'Ille-et-Vilaine (családi támogatások pénztára, Ille-et-Vilaine) azt válaszolta a házastársaknak, hogy az őket megillető havi ellátás összege 115,65 euró.

2018. február 20-i ajánlott, tértivevényes levelükben PF és QG a tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes-hez (rennes-i szociális ügyek bírósága, Franciaország) fordultak abból a célból, hogy egyrészt a bíróság semmisítse meg a CAF 35 (családi támogatások pénztára, Ille-et-Vilaine) azon határozatát, amely a családi támogatások havi összegét 115,65 euróban állapította meg, holott 2017 szeptemberétől ez az összeg 462,62 euró, illetve másrészt, hogy a jelenlegi 63 680 euró jövedelemre és négy gyermekükre tekintettel a bíróság 462,62 euróban állapítsa meg a családi támogatások havi összegét (**18/200. sz. kereset**).

A commission de recours amiable (egyezségi bizottság) 2018. április 20-i elutasító határozatát követően a felperesek 2018. május 13-i ajánlott, tértivevényes levelükben ismét a tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes-hez (rennes-i szociális ügyek bírósága) fordultak (**21800480. sz. kereset**).

A felperesek a előadják, hogy:

- a pénztár megsértette az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. és 45. cikkét, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004 rendelet 4. cikkét, valamint a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló 492/2011 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkét, továbbá, hogy

- az uniós jog alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő kétely esetén előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel kellene fordulni az Európai Unió Bíróságához. [OMISSIS] [eredeti 3. o.]

[OMISSIS] [előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdés iránti javaslat]

- a társadalombiztosítási törvénykönyv R 532-3. cikke nyilvánvalóan jogellenes, mivel sérti az egyenlő bánásmód elvét.

A 2018. október 22-i összefoglaló kérelmek alapján – amelyeket a tárgyaláson szóban is megerősítettek e kérelmekre utalva – a felperesek eredeti kérelmeiket fenntartják.

A caisse d'allocations familiales de l'Ille-et-Vilaine (a CAF) (családi támogatások pénztára, Ille-et-Vilaine) kéri a bíróságtól, hogy állapítsa meg a kereset megalapozatlanságát, és hagyja helyben az egyezségi bizottság határozatát, egyrészt mivel nem került sor az Európai Unió jogának megsértésére, és másrészt a társadalombiztosítási törvénykönyv R 532-3. cikkében foglalt rendelkezésekre is tekintettel, amelyek nem sértik az egyenlő bánásmód elvét.

A HATÁROZAT INDOKOLÁSA

Az összefüggésükre tekintettel, illetve a megfelelő igazságszolgáltatás követelményének megfelelően a 18.00200. sz. és a 18.00480. sz. keresetek egyesítésének elrendelése szükséges.

A megítélhető családi támogatások számítását illetően a társadalombiztosítási törvénykönyv R 532-3. cikke pontosítja:

Elismert jövedelmek azok, amelyek megszerzésére a referencia naptári évben került sor. A referencia naptári év a kifizetés időszakát megelőző utolsó előtti év.

Az R. 532-4–R. 532-8. cikk rendelkezéseiben, valamint a jelen cikk lenti bekezdéseiben foglalt eltérő rendelkezés hiányában a figyelembe vett jövedelmek magukban foglalnak valamennyi olyan típusú nettó jövedelmet, amely a jövedelemadónak a jövedelem mértékével arányos adókulcs alapján történő

megállapításához figyelembevételre kerül vagy a jövedelemadó alól mentesítő átalányadózás alá tartozik, továbbá magukban foglalják a Franciaország területén kívül megszerzett vagy valamely nemzetközi szervezet által juttatott jövedelmet, ide nem értve a gyermekek jövedelmét, amelyek összevont adózás tárgyát képezik, továbbá:

a) A *code général des impôts* (az adózás rendjéről szóló törvénykönyv) 158. cikkének 7. pontjában előírt feltételek esetén megnövelt tartási kötelezettség címén történő, az adózás rendjéről szóló törvénykönyv 156. cikkének II. 2° pontjában említett levonást;

b) Az adózás rendjéről szóló törvénykönyv 157 bis cikkében említett, az idős vagy fogyatékkal élő személyeket megillető adókedvezményt.

A következő jövedelmeket is figyelembe kell venni: **[eredeti 4. o.]**

1° Az adózás rendjéről szóló törvénykönyv 83. cikke 3° pontjának (2) bekezdésében előírt levonás alkalmazása után az L 431-1 cikk 2° pontjában említett napi illetmény;

2° Az adózás rendjéről szóló törvénykönyv 81 quater cikkében említett jövedelmek;

A jövedelmek köréből ki kell zárni a fogyatékkal élő személy számára megítélt, az adózás rendjéről szóló törvénykönyv 199 septies cikkének (2°) pontjában említett kifizetendő életjáradékokat.

Figyelmen kívül kell hagyni az adózás rendjéről szóló törvénykönyv 156-1 cikke szerinti, a tárgyévet megelőző év folyamán megállapított adóhiány áthozatala címén történő levonásokat.

Amennyiben a jogosult vagy házastársa, illetve élettársa jövedelme a referencia naptári évben nem munkavállalóként végzett tevékenységből származik, illetve ezek a jövedelmek nem ismertek a kérelmezés vagy a jogosultság felülvizsgálatának időpontjában, az utolsó ismert és a fenti bekezdésekben foglalt feltételek szerint meghatározott jövedelmet kell figyelembe venni. E jövedelmet a háztartások általános fogyasztói árindexének a referencia naptári évre vonatkozó – a költségvetési törvényjavaslathoz csatolt gazdasági és pénzügyi jelentésben feltüntetett – átlagos éves változása mértékét figyelembe véve újra kell értékelni.

Élettársak esetében az élettársak által a referencia évben megszerzett valamennyi jövedelmet figyelembe kell venni; e jövedelmeket a fenti bekezdésekben meghatározott feltételek szerint kell meghatározni.

A *code de procédure civile* (polgári perrendtartás) 49. cikke a következőképpen rendelkezik:

Valamennyi bíróság, amelyhez a hatáskörébe tartozó kérdéssel fordultak, elbírál valamennyi védekezési jogalapot, akkor is, ha ezek valamely szerződés értelmezését teszik szükségessé, kivéve azon védekezési jogalapokat, amelyek egy másik bíróság kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdést vetnek fel.

Ha a jogvita elbírálása olyan kérdéstől függ, amely jelentős nehézséget jelent és a közigazgatási bíróság hatáskörébe tartozik, az a bíróság, amelyhez eredetileg fordultak, a code de justice administrative (közigazgatási igazságszolgáltatásról szóló törvénykönyv) III. könyve 1. címének megfelelően a kérdéssel megkeresi a hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróságot. A bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre vonatkozó határozat meghozataláig az eljárást felfüggeszti.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke értelmében

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a) a Szerződések értelmezése;

b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése.

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést. [eredeti 5. o.]

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.

A Szerződés 45. cikkének (2) bekezdése értelmében a munkavállalók szabad mozgása magában foglalja a tagállamok munkavállalóinak állampolgársága alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében.

Ezen elv értelmében a szabad mozgás korlátozását jelenti valamennyi olyan nemzeti intézkedés, amely tiltja, akadályozza vagy kevésbé vonzóvá teszi az alapvető szabadságok gyakorlását, azzal együtt azonban, hogy a tagállamoknak lehetőségük van nemzeti intézkedések meghozatalára, amennyiben ezen intézkedéseket nyomós közérdek indokolja, alkalmasak az általuk követett cél megvalósítására, és ha nem lépik túl az annak megvalósításához szükséges mértéket, figyelembe véve, hogy a nemzeti szabályozás csak akkor alkalmas a

követett cél megvalósításának biztosítására, ha azt valóban koherens és szisztematikus módon kívánja elérni.

Emlékeztetni kell arra is, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a Szerződés 45. és 49. cikkéből következő elve nem csupán a közvetlen vagy nyílt hátrányos megkülönböztetést, hanem a hátrányos megkülönböztetés valamennyi formáját tiltja, amelyek más megkülönböztető ismérvek alkalmazásával valójában ugyanahhoz az eredményhez vezetnek.

A jelen esetben felmerül a kérdés, hogy a vitatott rendelkezést igazolja-e valamely nyomós közérdek vagy az hátrányos megkülönböztetést jelent-e.

Tekintettel az azzal kapcsolatban jelentkező bizonytalanságra, hogy mivel valamely uniós tagállam állampolgárát jogilag ugyanolyan bánásmódban kell részesíteni valamennyi tagállamban, mint amelyet e tagállamok az ugyanolyan helyzetben lévő állampolgáraik részére biztosítanak, összeegyeztethetetlen lenne a szabad mozgáshoz való joggal, ha ezen polgár az állampolgársága szerinti tagállamban kedvezőtlenebb bánásmódban részesülne annál, mint amely akkor illetné meg, ha nem vette volna igénybe a Szerződés által a szabad mozgás tekintetében biztosított lehetőségeket, az Európai Unió Bíróságához kell fordulni [előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel]:

[OMISSIS]

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN

Az eljáró bíróság [OMISSIS], [eredeti 6. o.]

[OMISSIS]

- A következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

„Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. és 45. cikkét, valamint a 883/2004 rendelet 4. cikkét és a 492/2011 rendelet 7. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint a code de la sécurité sociale (társadalombiztosítási törvénykönyv) R 532-3. cikke, amely a családi ellátások kiszámításának referencia naptári éveként a kifizetés időszakát megelőző utolsó előtti évet határozza meg, amelynek alkalmazása – abban a helyzetben, ha a jogosult jövedelme egy másik tagállamban jelentősen növekedett, majd a hazájába történő visszatérést [követően] visszaesett – azt eredményezi, hogy a jogosultat részben megfosztják a családi támogatásokhoz fűződő jogától, szemben azon lakosokkal, akik nem gyakorolták a szabad mozgáshoz való jogukat?”

- Az eljáró bíróság a QG és PF által benyújtott kereset elbírálására vonatkozó eljárást felfüggeszti,

[OMISSIS]. [eljárásjogi megállapítások]

MUNKADOKUMENTUM